

Met deze brief, gericht aan de lezers van Le Soir, wil Marino Keulen het foute beeld dat over de Vlaamse Wooncode is ontstaan, corrigeren. Hij schreef de brief als reactie op het aangekondigde bezoek van de Raad van Europa.

17 april 2008

De laatste maanden ligt de open en democratische aard van Vlaanderen onder vuur in de buitenlandse media. Enkele belangrijke projecten en beslissingen die de Vlaamse regering op mijn voorstel heeft goedgekeurd, zijn het voorwerp van discussie op nationale en internationale fora. Maar het echte Vlaanderen strookt niet met het beeld van Vlaanderen dat sommigen, jammer genoeg ook vanuit België, in het buitenland ophangen: dat van een bekrompen, extreem-rechtse, racistische of egoïstische regio.

De Vlaamse overheid neemt namelijk tal van initiatieven met betrekking tot onthaal, inburgering en sociale emancipatie van nieuwkomers, anderstaligen of kansarmen. Vlaanderen investeert zwaar in stadsvernieuwing, leefbare wijken en sociale huisvesting, in het samenleven in diversiteit. Jammer genoeg zijn al die initiatieven in Franstalig België of het buitenland te weinig bekend.

Het inburgeringsbeleid richt zich tot nieuwkomers van buiten de EU die zich permanent en legaal in Vlaanderen vestigen. Het helpt nieuwkomers, maar ook oudkomers, om zo snel mogelijk actief aan de Vlaamse samenleving deel te nemen. Nieuwkomers worden ertoe verplicht een kosteloos vormingsprogramma te volgen, dat bestaat uit lessen Nederlands en dat hen wegwijs maakt in de Vlaamse samenleving en hen op weg helpt naar een baan. Vorig jaar volgden meer dan 10.000 inburgeraars die lessen. Zij zijn uiterst tevreden dat hun nieuwe vaderland hun de kans biedt om een volwaardig en actief burger te worden.

De taalbereidheid in de Wooncode heeft nog geen enkele Franstalige Belg verhinderd om in Vlaanderen een sociale woning te huren. Ze impliceert alleen dat kandidaat-huurders van een sociale huurwoning die een te geringe basiskennis van het Nederlands hebben, een kosteloze basiscursus Nederlands moeten volgen, zonder achteraf te moeten slagen in een test.

Ik heb die taalbereidheid om verschillende redenen ingevoerd: ik wil de communicatie tussen huurder en verhuurder verbeteren; ik wil de sociale cohesie en de leefbaarheid in de woonwijken verbeteren; en ik wil vooral de Nederlandsonkundige bewoners van sociale woonwijken, die alleen al

door hun inkomen kansarmer en bestaansonzekerder zijn, bijkomende kansen geven op sociale emancipatie en zelfredzaamheid. Dat laatste voegt in Vlaanderen aan het grondwettelijk recht op wonen een bijkomende kans op sociale emancipatie toe, die uniek is in de wereld. Vorige week belde een Turkse man uit Heusden-Zolder mijn kabinet op om me voor de invoering van de taalbereidheid te danken, omdat die zijn moeder, die al jarenlang in Vlaanderen leeft maar geen Nederlands kent omdat haar echtgenoot haar al die tijd verboden heeft om les te volgen, eindelijk de kans gaf om de taal te leren.

Als minister van Stedenbeleid investeer ik verder via het Stedenfonds jaarlijks tientallen miljoenen in leefbare Vlaamse centrumsteden. Via het stadsvernieuwingsfonds voegen we daar ettelijke miljoenen voor stadsvernieuwingsprojecten aan toe, waarmee we stadskankers wegwerken. Met meetbare projecten bevorderen we het samenleven in diversiteit. En dankzij de tolkentelefoon Babel kunnen Nederlandsonkundigen opgevangen worden aan de meeste loketten van de lokale en regionale besturen en diensten.

Al die beleidsmiddelen en beleidsinstrumenten vallen onder mijn verantwoordelijkheid in de Vlaamse regering. Ze zijn in de andere deelstaten van de Belgische federatie onbestaand of minder ontwikkeld. Ook andere collega's in de Vlaamse regering hebben initiatieven genomen op terreinen als onderwijs, werk, cultuur, welzijn, gelijke kansen, fiscaliteit, die soortgelijke doelstellingen van openheid, verdraagzaamheid, integratie en emancipatie nastreven.

Ik vraag niet om het werkelijke terre d'acueil dat de Vlaamse regering met deze initiatieven construeert, overal te lande met enthousiaste bordjes te lauweren. Maar ik krijg wel de stellige indruk dat de Vlamingen niet langer aanvaarden dat ze voor binnenlands-Belgisch gebruik in het buitenland als racistisch of egoïstisch gediaboliseerd worden.

Marino Keulen (Open VLD) is Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering